

[Økonomiministeren.]

til en sådan udbygning af det nordiske samarbejde.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.

Mødet udsat kl. 11¹¹.

Mødet genoptaget kl. 13.

Forhandlingen genoptoges.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne have lov til at begynde med at gøre en enkelt bemærkning om det udenrigspolitiske, og det skal kun være den at takke udenrigsministeren for det klare og tydelige svar, han gav på de stillede spørgsmål, og den tilkendegivelse af hans og regeringens politik, der kom til udtryk i dette svar. Det er vi i den socialdemokratiske folketingsgruppe helt og fuldt tilfreds med. Ellers vil jeg begrænse mine få bemærkninger til den diskussion, der har været omkring samarbejdsmulighederne og samarbejdets forudsætninger.

Af det, hr. Poul Hartling sagde om dette spørgsmål, fremgår det bl. a., at man fra venstres side krævede, som hr. Poul Hartling udtrykte det, en frigørelse fra SF, det vil sige socialdemokratiets frigørelse fra SF, og hr. Poul Hartling mente yderligere, at regeringen må forstå, at grænsen for samarbejdsmulighederne sættes af regeringen selv.

Se, begge disse to betragtninger synes jeg fortjener den kommentar, som fulgte af den efterfølgende debat. Som det allerede er fremgået af statsministerens svar, og som vi alle sammen blev klar over det i går, så er der nu hos dem, der måtte være i tvivl, skabt, forhåbentlig da, en betydelig større klarhed over, hvad der ligger i det samarbejdsforhold, socialdemokratiet har med socialistisk folkeparti, og klarhed over, at vi ikke på forhånd er bundet på noget punkt ud over det, der fremgår af den offentliggjorte samarbejdsaftale, og deraf er jo størstedelen allerede virkeliggjort i den lovgivning, som blev gennemført i sidste

folketingssamling. Men jeg vil gerne tilføje, for at der ikke skal være nogen tvivl om det, at når hr. Poul Møller i sine kommentarer når til den konklusion, at det, man altså vil tilbyde fra socialdemokratiets side, det er, at de borgerlige partier, de såkaldte borgerlige partier, inviteres til at være med i et samarbejde om det, som S og SF i forvejen er blevet enige om, så er denne fortolkning altså forkert. Og når hr. Poul Møller siger, at det, man vil blive inviteret til, det er altså et samarbejde om at virkeliggøre socialdemokratiets politik, og ligesom indkasserede en kort bemærkning, jeg kom med fra min plads, i retning af at der naturligvis ikke kunne være tale om, at de konservative eller — går jeg ud fra — venstre eller andre af partierne uden videre ville acceptere socialdemokratiets politik, ja, så er det da selvfølgelig og klart. Jeg går ud fra, at hr. Poul Møllers bestræbelse vil være sammen med sine gruppefæller at søge virkeliggjort så meget af de konservatives politik som overhovedet muligt. På tilsvarende måde må naturligvis den socialdemokratiske folketingsgruppes bestræbelse være at søge så meget af vor politik virkeliggjort som muligt. Der kan ikke lægges noget som helst ejendommeligt i det.

Men jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i første omgang til hr. Poul Møller: når partier med forskellig opfattelse af, hvad der skal gøres i den ene og den anden sag, skal samarbejde og prøve på at finde en fælles løsning; ja, så er det klart, at så må alle de parter, der deltager i sådanne forhandlinger, og som vil være med til løsningen, bøje sig, og det vil da sige, at vi er fuldstændig klar over, at socialdemokratiet kan ikke diktere sin politik, og at vi er indforstået med, at vi også må give indrømmelser over for de andre partier, hvis de giver indrømmelser, sådan at vi kan nå frem til forhåbentlig fælles løsninger af en række af de betydende problemer. Jeg vil også gerne gentage, at efter min opfattelse ligger der heller ikke noget mærkværdigt i, at man gør det. Der er ikke tale om, at man derved svigter sit partiprogram eller noget i den retning, for i den omstændighed, at man kan få et bredt forlig, ligger der en selvstændig værdi, der ofte kan være større end det, man måske kunne få mere med, hvis man lavede et forlig på et snævrere